

Hjælp. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes de Herrer der kunne tale om Lediggang, de, der mene, at Tusinder og atter Tusinder ikke ere nok til at leve af, og at Pensionerne ere altfor smaa. Efter disse indledende Bemærkninger, hvorved jeg atter har søgt at slaa fast, at den fri Konkurrence er uheldig for de svagere Begavede og de daarligere Stillede, og at det er Grunden til, at vi ere fremkomne med vort Forslag, skal jeg gaa over til at indbegaa nogle af de Indvendinger, som særligt det ærede Medlem fra Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger) fremkom med. Han rettede da først sin Opmærksomhed paa § 4 og sagde blot i sin Almindelighed, at § 3 var noget uklar, saa at han idetmindste foreløbig vilde lade den ligge; men § 4, sagde han, vilde etablere et helt nyt Fattighedsystem, som var imod Grundloven, men han var saa billig med det Samme at indrømme, at Ministerens Forslag ogsaa var mod Grundloven. Den sidste ærede Aaler fra Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen) var af samme Mening, men var saa god at sige, at vort Forslag ikke stred saa meget mod Grundloven som Ministerens. Men saa synes jeg, at han kom til en noget besynderlig Slutning, idet han raadede til ikke at tage vort Forslag, men at stille Endringsforslag til Ministerens, som han dog sagde var endnu mere i Strid med Grundloven; Harmonien, Samlingen deri forstaaer jeg ikke. Jeg troer iøvrigt, han har Ret i, at Ministerens Forslag i Formen er mere imod Grundloven end vort, forsaavidt nogen af dem skulde være det; men jeg paastaar, at ingen af dem er det. Grundlovens § 84 siger kort og godt, at de Paagjældende have Ret til at faae Hjælp af det Offentlige mod at underkaste sig de Bestemmelser, som Lovene paabyde; men Lovene kunne jo netop være den Lov, vi her diskutere, eller andre Love. Vi vilde maaske gaa mod Grundlovens Aand, dersom vi sagde, at der er Intet, der skal betragtes som Fattigunderstøttelse; det kunde være mod Grundlovens § 30 eller hvilken Paragraph, det er, som siger, at Ingen skal have Valgret, som nyder Understøttelse af Fattigvæsenet; men naar vi lade en Del deraf bestaa, ere vi hverken i Strid med Grundlovens Aand eller dens Ord. Jeg kan heller ikke se, hvorledes de Herrer med deres Opfattelse vilde komme ud af det med Loven af 12te Marts 1864, hvor det hejber, at den Hjælp, der ifølge denne Lov ydes, ikke skal betragtes som Fattigunderstøttelse. Man kan sige, at den gjælder om de udfommanderede Militære, og at de ere tvungne til at gaa med, men de ere ikke Alle tvungne, f. Ex. de Underofficerer, der have givet sig frivillig ind paa denne Vej, og der er vel Ingen, der vil sige, at det at give sig i Militærtjeneste er den eneste Maade, hvorpaa man kan vise sin Offerberedvillighed for Fædrelandet. (Næste). Det er den solideste Maade.) Det kan der være, delte Meninger om, jeg har den Mening, at det er andre Ting, der ere ligesaa solide:

Landvæsen, Kunst og andre Ting, og jeg skal indskyde den Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem, at jeg vilde hilse den Dag med Glæde, da Verdensudviklingen var naaet saavidt, at al Krig kunde ophøre; desværre naae vi vel aldrig saavidt; men Maalet maa ikke tabes af Sigte. Dette som Svar paa det ærede Medlems Afbrudelse; at ethvert Folk iøvrigt maa tage Densyn til den Tid og den Udvikling, i hvilken man befinder sig, er naturligvis en nødvendig Sag. Men nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger), at det er klart, at vi her ville fremkomme med et nyt Fattigvæsen, som kun ikke skal have de Følger, som ellers følge med Hjælp af det Offentlige; thi de Betingelser, under hvilke det kan ske, er kun ganske nominelle. Men vilde det ikke have overrasket mig, om det ærede Medlem havde sagt: det er efter min Mening nominelt, men vi maa have det Nominelle gjort til Virkelighed, det synes jeg vilde have passet med Tankgangen; men i dets Sted endte han med at forkaste det Hele. Jeg har sagt og skal til Dverflødighed gjentage, at paa alle Punkter er jeg rede til at høre paa de Herrer, og ere de enige med os i Grundtanken, saa maa de hjælpe os med at faae den ført igennem saa godt som muligt. Det har gort mig Ondt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavn 1ste Valgkreds (Rimestad) mente, at dette Lovforslag er fremkommet for at fremfalde Agitation. Intet er fjernere fra Forslagsstillernes Side, det tør jeg nok sige; men skulde Noget gjøre, og ogsaa dette skulde blive sølet ned i Partisjælet, saa skulde det være Udtaleser af den Art som dem, det ærede Medlem fremkom med. Det undrede mig, at det ærede Medlem fra Kjøbenhavn's 4de ikke fremkom med disse Begrænsninger, som han mente skulde være nødvendige. Han sagde, at en Mand kunde indskyde i Livrenteanstalten blot 14 Sk. Kvartalet og saa sige, at han var Medlem af en Kasse. Det er ganske sandt, men saa kunde der Intet være i Veien for at sætte ind i Paragraphen, at det ikke maa være mindre end en vis bestemt Sum, eller at Indskuddet skulde være saa og saa stort, og hvad Sygekassen angaar, har jeg erklæret mig beredvillig til og ment at man burde sætte ind i Loven, at disse Sygekasser skulde være byggede efter de normale Regler, som ere foreskrevne. Altsaa er jeg villig til at borttage det, som de Herrer synes er nominelt. Jeg tror ikke, at det er saa nominelt, og det ligger i, at de, der ere sunne saa dybt, ville, tror jeg, have megen Bæmskelighed ved at være Medlemmer af en Sygekasse, selv om de ikke skulde bidrage mere end 14 Sk. Kvartalet; thi de, der ere sunne saa dybt, bryde sig ikke om Valgretten, saa der høyer ikke saa ganske Lidt til at være Medlem af en Sygekasse, selv om Bidraget er meget lille. Men vi kunne godt udvide Begrænsningen, det er der ikke det Mindste i veien for, og paa den anden Side er